

Sakrament namaszczenia chorych udzielany jest przede wszystkim osobom znajdującym się w ciężkiej chorobie lub w niebezpieczeństwie śmierci.

Dawniej udzielano go tylko raz traktując jako tzw. "ostatnie namaszczenie". Dziś można ten sakrament przyjmować nawet kilka razy w życiu jeśli znajdziemy się w okolicznościach zagrożenia życia bądź w niebezpieczeństwie śmierci. Właściwe rozumienie sakramentu chorych, zwanego też sakramentem uzdrowienia regulują przepisy kościelne.

1. Namaszczenia chorych można udzielić wiernemu, który po osiągnięciu używania rozumu, znajdzie się w niebezpieczeństwie na skutek choroby lub starości. Sakrament ten może zostać ponownie udzielony, jeśli chory po wyzdrowieniu znowu ciężko zachoruje lub jeśli w czasie trwania tej samej choroby niebezpieczeństwo stanie się poważniejsze. Podstawą do przyjęcia sakramentu namaszczenia jest stan łaski uświęcającej. (spowiedź i komunie św.)

2. Nie wolno udzielać namaszczenia chorych tym, którzy uparcie trwają w jawnym grzechu ciężkim".

3. Sakramentu namaszczenia chorych można udzielić:

- choremu przed operacją chirurgiczną, jeśli przyczyną operacji jest niebezpieczna choroba;
- osobie w podeszłym wieku, jeśli widać, że opuszczają ją siły fizyczne, lub znajduje się w kalectwie, niedołęstwie; osoba starsza może zawsze przystąpić do tego sakramentu;
- dzieciom można udzielić namaszczenia chorych jeśli osiągnęły taki poziom umysłowy, że ten sakrament może im przynieść pocieszenie. W razie wątpliwości, czy osiągnęły używanie rozumu, należy też udzielić sakramentu;
- choremu, który stracił przytomność lub używanie rozumu, jeśli istnieje prawdopodobieństwo, że jako wierzący prosiłby o to, gdyby był przytomny". Wynika stąd, że w zwyczajnej sytuacji **ksiądz może udzielić sakramentu tylko wtedy**, gdy zna tę osobę, która jest już nieprzytomna, lub ktoś w sposób odpowiedzialny mógłby zaświadczyć, że jest to osoba ochrzczona, praktykująca i na pewno pragnęłaby przyjąć sakramenty Kościoła w niebezpieczeństwie śmierci. Jeśli warunki te nie mogą być spełnione, nie udziela się żadnych sakramentów, gdyż te są tylko dla tych, którzy przyjęli chrzest, posiadają wiarę i rozumnie o nie proszą. Osobie nieprzytomnej lub z którą nie ma kontaktu udziela się tzw. "namaszczenia warunkowego";
- w wielkim zgromadzeniu wiernych np. w czasie pielgrzymki, spotkania diecezjalnego, dni chorych dla danego miasta lub parafii, zjazdu stowarzyszeń chorych jednak pod warunkiem odpowiedniego przygotowania duszpasterskiego chorych mających przyjąć sakrament namaszczenia. W takim zgromadzeniu do sakramentu powinny przystąpić tylko osoby poważnie chore, kalecy, inwalidzi, osoby starsze wcześniej jednak należy dać im okazję do spowiedzi świętej.

- **Nigdy nie udziela się sakramentu namaszczenia umarłym.** Ksiądz wezwany do chorego, który już umarł, tylko modli się za zmarłego "aby uwolnił go od grzechów i przyjął do swego Królestwa";

- Jeśli istnieje **poważna i uzasadniona wątpliwość**, czy chory rzeczywiście już umarł można udzielić mu sakramentu namaszczenia **bez żadnego warunku**

Sakrament chorych w parafii

W naszej parafii sakramentu namaszczenia chorych udziela się w każdej potrzebie i na każde wezwanie.

W pierwszy piątek każdego miesiąca przed południem odwiedzamy naszych chorych w ich domach. Wcześniej należy zgłosić chorego w kancelarii parafialnej.

Jak przygotować mieszkanie do odwiedzin chorych?

- stół nakryty białym obrusem, na nim krzyż,
- obok zapalona świeca,
- spodeczek, na nim nieco waty lub chleba,
- woda święcona,
- szklanka z wodą i łyżka,
- ręcznik

Kapłan modli się z chorym w obecności rodziny.